

Sąd Najwyższy: to, że samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej działają w strukturze przedsiębiorstwa podmiotu leczniczego nie oznacza, że są przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności, skoro „ustrojowe” przepisy ustawy o działalności leczniczej wyraźnie określają (definiują) te podmioty lecznicze (SPZOZ-y) jako niebędące przedsiębiorcami.

W uzasadnieniu podkreślono cyt: *to że samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej mogą prowadzić działalność leczniczą polegającą także na typowo „gospodarczym” świadczeniu odpłatnych prywatnych usług leczniczych, poza lub obok świadczeń finansowanym ze środków publicznych Narodowego Funduszu Zdrowia, a w konsekwencji „jurysdykcyjne” przyznanie im podmiotowości prawnej w sferze cywilnego obrotu gospodarczego (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2005 r. III CZP 11/2005 OSNC 2006 nr 3 poz. 48) lub zdolności układowej (tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2002 r. IV CKN 1667/2000 OSNC 2003 nr 5 poz. 65), nie oznaczają, że w aktualnym stanie prawnym SPZOZ-y są przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, ponieważ taki status prawny wykluczają (negatywnie) przepisy „ustrojowej” ustawy o działalności leczniczej. Podobne wnioski wynikają ze szczegółowo przytoczonych przez Sąd Apelacyjny przepisów rejestrowych, wedle których nawet gdy samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej podejmują działalność gospodarczą, to nie podlegają wpisowi do rejestru przedsiębiorców, ale pozostają w rejestrze stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz publicznych zakładów opieki zdrowotnej.*

Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 22 lipca 2014 r. III UK 192/13

Źródło: [SN](#)